

ఆరోజు కాలేజీ గ్రౌండ్స్ లో క్రోత్ వాతావరణము అలుముకొంది కొందరు యువజనులు, విద్యార్థులు ఆసక్తిగా ఏదో చర్చించుకొంటున్నారు అది భారత విప్లవ యువజన సంఘము ప్రభావమే తన ఇరవై అయిదవ రాష్ట్ర మహాసభలను తిరుపతిలో జరుపుకొనుంది దాని తాలూకు ఏర్పడిన చిన్న సమావేశమిది

చాలా మంది వెళ్ళడానికే నిశ్చయించుకున్నారు సభకు కాదు తిరుపతికి. ఆ సంఘం జిల్లా నాయకుడు ప్రకాష్ చిన్న వుపన్యాసం ఇవ్వాలనుకొన్నాడు కాబోలు, కాలేజీ ముందున్న ఎత్తైన స్టేజి నదిరోసాచాడు ఆవేశంగా వుపన్యాసించటంలో ఈయన మహావిక్టర్స్ అది చూచి కొందరు ఈలలు వేయసాగారు కొందరు ఆనందంతో గంతులు వేస్తున్నారు కాస్సొపటికి కాస్త సమ్మతుకుగింది మైక్ లేకుండానే వుపన్యాసం ప్రారంభించాడు

"మైడియర్ ఫ్రెండ్స్" చాలా బిగ్గరగా అరిచాడు
 "ఇరవై రెండవ తేదీ అంటే ఎల్లండి మనము తిరుపతి వెళ్తున్నాం"
 "ఎందుకు?" చెయ్యిత్తి ప్రశ్నించాడు
 "తిరుపతి చూడడానికి, మహాసభలో సన్మానం కొనము కాదు"

"ఎందుకంటే, పేదప్రజల కడుపు కొడుతున్న ఈ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా వుద్యమం లేవదీయాలి చివర్లో చెయ్యిత్తి అరిచాడు మళ్ళీ అలాగే "హాస్టల్ విద్యార్థులకు పాకెట్ మనీ పెంచాలి?"

"ఇబినీ విద్యార్థులకు - విద్య, ఉద్యోగావకాశాలివ్వాలి." ఆవేశం ఆకాశాస్పందింది ఆలోచన పాతాళానికి దిగజారింది ఆలోచన కందుబాటులో వున్న 'పట్టి మాటలు కట్టి పెట్టియ్ గట్టిమెల్ తలపెట్టవోయ్' అన్న శ్రీగురజాడ మాటలు కూడ మటుమూయమయ్యాయి మళ్ళీ సోదె అదే

"కడుపుకు కూడు లేక, కట్టుడానికి బట్టలేక, ఉండటానికి ఇల్లు లేక అలమటించి పోతున్న బడుగు వర్గాలవారిని ఉద్ధరిస్తానని వాగ్దానం చేసి, ఇప్పుడేం చేశాడు?" చాలా బిగ్గరగా ప్రశ్నించాడు కొందరు ప్రోత్సహిస్తున్నట్లు చప్పట్లు చరిచారు అగ్నికాజ్యం పోసినట్లయ్యింది నాయకుని వుపన్యాసం కట్టలు తెగిన వరద వలె వుంది గొంతు ఊరవోయింది. ఒక్కొక్కరే నిష్క్రమించసాగారు విధిలేక ముగిస్తున్నట్లు ముగిస్తూ "మైడియర్ ఫ్రెండ్స్" రోపు బయలుదేరే డ్రియిన్ కే మనమిక్కడి నుంచి బయలుదేరుతున్నాము" "భారత్ విప్లవ యువజన సంఘం" "పర్మిట్ లాల్" "ధర్మారావు" (ముఖ్యమంత్రి) "డోన్ డోన్" మళ్ళీ అన్నారు కొందరు తికమక ధర్మారావు" వర్మిట్ లాల్ అని నాలుక్కరచుకున్నారు సభ ముగిసింది

★ ★ ★ ★
 "అమ్మా! కొంచెము పెట్టమ్మా" ఆకలితో అడిగింది ప్రమీల. "ఒద్దు బుడ్డీ! అన్నయ్యచే"

తిరుపతి

యోసిరెడ్డి

అమ్మక

'గుర్తించినపుడల్లా ఆకలికొన్నప్పుడేం చితికిన చాప ఒకటినుకొని అతుకుల గుడ్డ పేలిక కప్పుకొని మూలుగుతూ పడుకొంది.

"ప్రమీలా మీ అన్న ఆరటి పళ్ళు తెచ్చాడే" అమ్మ పిలిచింది ఆకలితో నకనకలాడిపోతున్న లత శరీరం గబగబ పచ్చి అమ్మ చేతిలో వున్న ఆరటి పళ్ళు అట్టేలాక్కుంది గబగబ తినటం కాస్త అసహ్యంగా కనిపించిందేమో రమేష్ లింపకాయ కొట్టాడు కాస్త కొపంగానే.

"ఏందిది, ఇంత అసహ్యంగా, ఎన్నడూ కూడే తిన్నట్టు" అని అరిచాడు

ద్రియయ్యింది. మధ్యాన్నము కూడ తినుండదు అన్నముంటుందేమోనని ఆకలితో వస్తాడు ఈ పూటకి గంజి తాగావు కదమ్మా! ... ఉ . . పడుకో పో" అవ్యాయంగా లాలిస్తూ చెప్పింది ఆ ఏడేళ్ళ పసిపాపకి తల్లి. అన్నమీద మమకారంతోనో, అమ్మ అంటే భయంతోనో ఆకలిని చంపుకోడానికి ప్రయత్నిస్తోంది ఆ పసి పూదయం. అన్నము

"అవునా మన లాంటి పేదోళ్ళకి గంజిసళ్ళు కాక మెతుకులెక్కడివి పొద్దున్నించి అన్నం తిన్నేదు ఈ పసిబిడ్డ" అంటూ చిన్నగా ఏడుస్తున్న ఆ పాపని ఒళ్ళోకి తీసుకుంది తాను ఏడవసాగింది కాస్త సానుభూతి లభించే సరికి పాప ఇంతవరకు అణుచుకున్న బాధ తీరాలా తల్లి గుండెలపై గట్టిగా ఏడుస్తోంది రమేష్ నోవ్వుకున్నాడు పాపను

క్రమించమన్నట్టుగా చూస్తూ ఒళ్ళోకి రమ్మని చెతులు చాచాడు. కంటిలో నీరు కారుతున్న ఆ చిన్ని మొహం ఎంతో అందంగా, నవ్వుతోంది ఎండలో వానలా వుంది అన్నయ్య ఒడిలో ఒదిగింది చిన్నారి చెల్లినీ ఎత్తుకొని ప్రేమతో ముద్దు పెట్టాడు

"నీ బుద్ధే ఇంత ముందావేశే పదాపు తర్వాత బాధ పదాపు" అంది తల్లి నవ్వుతూ "అమ్మా నాన్నెప్పుడో సానాడు"

"ఏమోరా! ఈసారి పంట బాగోస్తే బాబుగారు భూమి మనకే ఇస్తారట్రా" భూమిలో పండే పంటలో సగం వారికిస్తే చాలు

"ఏమో నాకు నమ్మకం లేదు" "ఛ! అదేం రా ఇంతకు ముందు మనకు ఈ ఇల్లు ఇచ్చింది ఆయన."

"ఆ (అందరూ ఇలాగే వుంటారా?" అంటూ పెత్తి చూస్తూ" అందుకే మేము మనలాంటిల్లా భూముల కొనం పుద్ద్యమం లేవదీస్తున్నాం ఎల్లండే తిరుపతిలో మీటింగ్. రేపు సాయంత్రం వెళ్తానమ్మా."

"వచ్చేటప్పుడు వీలైతే నాన్న పున్న పుళ్ళి దిగి నాన్నను కలిపే వస్తానమ్మా"

ఆ తండ్రికి రమేష్ అంటే ఆరవ ప్రాణం ఒక్కగానొక్క కొడుకు కాబట్టి అంత ప్రేమ వారిద్దరి మధ్య వుంది తల్లి డబ్బు లివ్వబోతే అక్కర్లేదని చెప్పాడు.

* * * *

అది సుమారైన రైల్వే స్టేషను. పెద్ద పెద్ద ఎక్స్ప్రెస్లు కూడా రెండు, మూడు నిమిషాలాగుతాయి ట్రయిన్ అయిదు గంటలకి వుంది విద్యార్థులు యువకులు ఒక్కొక్కరే స్టేషన్ చేరుకొంటున్నారు అలజడి సందడి రాసురాసు పెరుగుతూవుంది ప్రతి గుంపులో జోకులు పేలి పోతున్నాయి కొందరు గట్టిగా అరుస్తున్నారు. కొందరు అడ్డమైన బండ బూతులతో కొందరు నాయకుల్ని తిడుతున్నారు వారినచూసి ఇంకొందరు ప్రోత్సహిస్తున్నట్టు నవ్వుతున్నారు నాలుగున్నర అవుతూనే సంఘ నాయకుడు ప్రకాష్ స్టేషన్ కు వస్తున్నాడు వాని ముందు "రుమ్మనకన రునారో రునకు రున రునారో" అని పాడుతూ స్టేషన్ లోనుకుంటూ, ఈ లోనుకుంటూ వస్తున్నారు. అవధులు లేని సంతోషమది బ్రతుకల్లెని బండ్లలాంటివారు వారు రైలు వచ్చేముందుగా గంట కొట్టడానికి ఓ ప్లెషన్ గుమాస్తా వచ్చాడు మహాసముద్రంలో ముంత నీరు కలిసినట్టు ఆ ఈలలు కేకలలో గంట శబ్దం తీసమైంది. మైమరిచి గంతులేస్తున్నారు కొందరు. అవసర మున్న ప్రయాణీకులు తప్ప చాలా మంది ప్రయాణాన్ని విరమించు కొన్నారు.

"ఒరే మనకు దడిసి కొందరు. వెనక్కు పోయారా" వారిలో మన హెడ్డి లెక్చరర్ కూడా వున్నాడ్రా" అంటూ ఒకడు నవ్వాడు" ఒకవేళ ఎక్కడానికి క్రి చేసినా ఎక్కనిస్తేగా"

"అదెలా" సందేహంగా అడిగాడోకడు.

తీరని ఆకలి

"ఏముంది ప్రతి పెట్టి ముందూ దారికడ్డంగా వుంది పెట్టి శాన్ ఫుల్ సార్ అంటే సరి"

"అసలే ముసలమ్మ మొగుడు, ఇదేదో అశోకుని దండయాత్రలా వుంది. అనుకుని వెనక్కు పోతాడు" అన్నాడో యువకుడు

"అశోకుని దండయాత్ర కాదు బాబు ఘోరి దండయాత్ర" అని వెనపడింది. ఓ అనుభవ పూర్వకమైన గొంతులాగ వుందది.

అందరూ వెన్ను చూశారు వెనుక హెడ్డి లెక్చరర్ ఖంఠ తిన్నారు.

"సారి సారీ" కూర్చుండురు రండిసార్" ఇందాక ఎక్కకుండా చేయడానికి ప్లాన్ చెప్పిన విద్యార్థి స్టేషన్ లో వున్న ఒక బెంచు చూపిస్తూ

సమయ మాసన్న మయ్యింది స్టేషన్ నిండుగా నల్ల తలకాయలలో దట్టంగా నల్లగా కారడవిలా వుంటి వరదలా వచ్చి అగిందా రైలు. నడి సంద్రంలో గండిపడ్డ ఒడలో కెళ్ళి నీటి వరి వెళ్ళారు ఈ

కత్తుల గుప్పిట్లో

-డా. సి. నారాయణ రెడ్డి

కత్తుల గుప్పిట్లో కాలం ఊపిరి పీలుస్తూంది మెత్తని చిరునవ్వుతో పాపం ఆ చిరునవ్వుకి ప్రతికూలం మరణం జననం చిరునామాతో

యువకులు పెర్చినట్టు నిండుకున్నారు పెట్టిల నన్నిటిని ప్రయత్నించి ఫలము లేదన్నట్టు రైలు ప్రక్కగా వెళ్తున్నాడు టి సి. స్టేషన్ మాష్యరు దగ్గరికి కావాలి.

"ఒరే ఎవర్ గ్రీన్ హిరో వెళ్తున్నాడ్రా"

"వీదాడవిల్లెల్లి టి కెట్టడగడంట్."

"రైవేటుగా అడుగుదామనుకున్నాడేమో"

"వీణ్ణి ఒకతె తగుల్తోందిరా. దానికెప్పుడూ ఫ్రీసే"

"అందుకే నేమో మన కాలెజీ దగ్గర టీటు

కొడుంటాడు"

"మొన్న నేనా చెట్టువుడు టి కెట్టిగాడ్రా"

నన్ను కూడా అడిగాడ్రా ఏమో

వీడబ్బుసామ్యుడిగినట్టు"

"స్టూడెంట్లంటే ఏమనుకున్నాడో" పాపం"

జాలిపడ్డాడోకడు

"ఇంతకుముందోడు స్టూడెంటంటి హడలి

చచ్చేవాడ్రా"

"ఇప్పుడు నాలుగు తందామా" రోషంగా

అన్నాడోకడు.

"అబ్బే వీడి లవర్ బాధపడ్తుందిరా" అంటూ నవ్వుకుంటున్నారు ఇవన్నీ మామూలే అన్నట్టు అయినలాగే వెళ్తున్నారు

"గురూ వీడి కడ్డపెరమి?" అడిగాడోకడు ఇంకొకడు చెప్పాడు వాడు గట్టిగా అరిచాడు "మితంభీట్టు" అని ఇంకాగట్టిగా నవ్వుకొన్నారు

ఈవిధంగా పెట్టి పెట్టిలోను విసిపిస్తున్నాయి చివరి పెట్టిలో తప్ప. అక్కడ హెడ్డి లెక్చరర్, ఇంకొందరు నిశ్శబ్దంగా వుండే విద్యార్థులు కొందరు మామూలు వ్యాసంజర్లు వున్నారు వారిలో రమేష్ ఒకడు

రైలు కదిలింది "అయ్యో నా ఫ్రెండింకా అక్కడే వున్నాడ్రా."

"అబ్బా డోంట్ వర్రీబ్రదర్ రైలాగుతుందిలే రైలు కాస్త వెగం వుంజుకుంది చెయిన్ లాగారు

రైలాగింది ఫ్రెండెక్కాడు రైలు మళ్ళీ కదిలింది జోకులు, ఈలలు, కేకలు, గంతులుతో రైలు అంతానిండింది ఒక్క ఆఖరుపెట్టి మినహా ఒక చిన్న స్టేషన్ వచ్చింది హెడ్డి లెక్చరర్

దిగిపోయారు అయినా ఆ పెట్టి నిస్సందడిగానే వుంది రైలు తక్కువ వెగంతోనే వెళ్లింది. దారిలో ఓ చెరుకు తోట కనిపించింది

"భాస్కరా చెరుకు తినాలని వుందిరా" "దానికేమి హాయిగా తిను పో" అంటూ చెయిన్ లాగాడు వాడు పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి చెరుకు తెచ్చాడు

"మన ప్రకాష్ కొకపిచ్చి ఇవ్వారా?" "ఒకపిచ్చేం ఖర్చు పది తీస్తూ"

అంతే గుంపులు గుంపులుగా వెళ్ళి చెరుకుతో టపై బడ్డారు

చెరుకు తోట ధ్వంసం అయింది అప్పటికి సూర్యాస్తమయం కావస్తూంది చెరుకులన్ని తిన్నారు కొన్ని పారేశారు

"ఇంకా ఏమైనా తినాలనిపిస్తోంది గురూ" "నీ ఆశ ఫలిస్తుంది శిష్యు" "ఏమిట్రా"

"అదిగో వెరు శనగ" "అయితే ఆవురైలు"

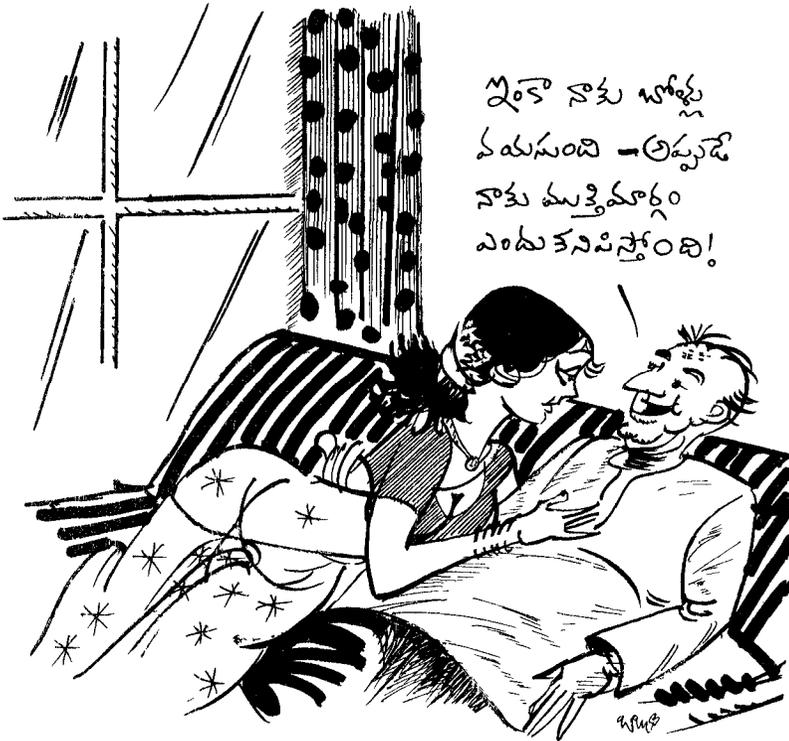
"అరే చెయిన్ లాగకనే రైలాగిందే" "వెరేపెట్టిలోని మన ఫ్రెండ్స్ చలవగురూ"

దబదబ దిగి చేనువైపు పరిగెత్తారు చేను ప్రక్కన ఓ గుడిశె వుంది మనుషు లెవరూ ఆగుపించలేదు అయినా పీరం గమనించలేదు చేతి కందినన్ని శనగ చెట్లు తీసుకున్నారు గుడిశెలో నుండి నలభై అయిదేళ్ళ వ్యక్తి విస్మయంతో చూచి క్రోధంతో ఓ

విద్యార్థిని చేతికెట్టితో బాదాడు వాడు మూర్ఖపోయాడు చేను మీద పందల మంది, పడ్డారు. వారిలో కొన్ని పదుల శరీరాలు ఆ ముసలి శరీరంపై బడ్డాయి. బాగా తన్నాయి. ముసలి శరీరం నిస్సహాయో కూలిపోయింది రెండు రక్త గాయాలు కూడా అయ్యాయి సూర్యుడు అస్తమించాడు

మళ్ళీ రైలు కదుల్తోంది కొందరు వెరుశనక్కాయల్ని దాచిపెట్టు కొంటున్నారు

ఖ.వేమన.పద్యాలు

నీకొ నొక యోగ్య
వయసుంది - అప్పుడే
నొక ముక్తిమాగ్గం
ఎందుకనిపిస్తోంది!

బాలప్రాయంబునను ముక్తి బడయలేదు
వయసునందున కామంబు వదలబోదు
ముదిమియందున చింతలో ముక్తి గలదే
విశ్వదాభిరామ వినుర వేమ

కొందరు అంటున్నారు రమేష్ కూడా ఎడకకు
ఉల్లికొంపచాచుకొన్నాడు
అందరూ తిరుపతికి ఉదయం చేరుకున్నారు
అక్కడ కొందరు దేవునివైపు మళ్ళారు
రాష్ట్ర సంఘాధ్యక్షుని పువ్వునాసం బ్రహ్మాండంగా
సాగుతోంది ఆర్థికంగా వెనుకబడి, ఏ
ఆధారములేని వృద్ధ రైతులకు కుల వివక్షత లేకుండా
ఎంచును ఇవ్వాలి ఇది జరగని పక్షంలో మనం
పుచ్చమం తప్పక లేవదీయాలి! చప్పట్లు చరిచారు
ఎండనక వాననక, గాలనక శ్రమించి, చమటో డ్రి
పనిచేసే పెద రైతులకు స్వంత భూము లిస్తామని
దెప్పి మన ప్రభుత్వ మేం చేస్తోంది? అని బిగ్గరగా
ఆరిచాడు
కొందరు గట్టిగా "వారినే దోపిడి చేస్తోంది" అని
ఆరిచారు
మళ్ళి చప్పట్లు

తీరని ఆకలి

ఆ సభ ఇరవైనాల్సిన తేది రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా బంబ
నిర్వహించాలని నిర్ణయించింది
కొన్ని విషయ గీతాలు పాదారు డాన్సులు
కొన్నింటితో సభ ముగిసింది
అందరూ వెనక్కు వచ్చేశారు
* * * * *
రమేష్ పూరికి వస్తున్నాడు
రమేష్ టౌన్ సమీపంగా వున్న పల్లెటూలో
వుంటున్నాడు ఏదో తెలిసి విజయోత్సాహం
మొఖంలో తో ఊకిన లాడుతోంది
ఊల్లో ఏదో జరిగినట్లు అందరూ గుంపులు
గుంపులుగా వున్నారు కొందరు రమేష్ వైపు
చూస్తూ "వై! పాపం" అని నిట్టూర్చారు అందరూ

రమేష్ వైపు చూస్తున్నారూ రమేష్ కు పచ్చెటప్పుడు
తండ్రినిచూసి రావాలన్న సంగతి అప్పుడు జ్ఞప్తికి
వచ్చింది ఆ సందడిలో మరిచి పోయాడు గుండె
లయ తప్పింది మనసు బయోని శంకించింది
వడివడిగా అడుగులేస్తూ ఇల్లు చేరాడు ఇంటి
ముందు పెద్ద గుంపు వుంది
ఏం బాబూ వచ్చావో నూణ్ణాయనా ఎంత వని
జరిగిందో "ఓ ముసలవ్వ ఏడ్చింది
లోపలికి పంగి చూశాడు స్వామివై పోయాడు
చెతిలో పున్న బ్యాగు జారిపోయింది
మృత్యువుకు అతి చేరువన తన తండ్రి
"నూడు బాబు! ఎవరో కొట్టి శనగ చెట్లన్నీ
ఏక్కొని పోయారో రాత్రి బాబుగారు మనుసులు
వచ్చి దించిపోయారు చతుకుతాడో లేదో
శానాకట్టంగా వుంది బాబు" పట్టించావిడంది
ఇప్పుడేదో నా మొగుడు నాటు వైదికం సెశాడు
అందుకొంపెముకళ్ళు తెరిశాడు అందింకొకాపిడ
తల్లి గట్టిగా ఏడుస్తూనే వుంది మూడ్రోజాల
నుండి ఆకలితో అలమటిస్తున్న ఆ పాప అన్యయ్య
ఏం తెచ్చాడో నని గబగబ బాగు తిన చూచింది కర్పిఫ్
ముడిచేసిన వెరుశనక్కాయలు తినడం
ప్రారంభించింది తల్లి రమేష్ పైఠాం ఏడ్చిపోగింది
రమేష్ చేతులు పణుకు తున్నాయి నాయకుని
పువ్వునాలకు దప్పట్లు చరిచి వేడెక్కిన ఆ చేతుల
మరిన్ని తల్లి వేడి కన్నీరు తడిపెసరికి అలా జరిగింది
పాప అన్నీ తినేసింది కాని ఆకలి తరలేదు
తండ్రి ఆ రోజు రాత్రి టౌన్లో గల డాక్టర్ని
బతిమాలి పిల్చుచుకొని వచ్చి చూపించాడు కొన్ని
మంచులు రాంచాడు అవి తీసుకొని రావటాని
రాత్రిక రాత్రె వెళ్ళాలని ఎంచింది తల్లి వారించింది
ఆ రోజు రాత్రి ఆవేళప్పుడు వెళితే మందులు
దొరకవని తల్లి చెప్పింది ఆమె కాస్త చదువుకొన్నదే
లేవు బంద్ అన్న సంగతి కూడా మరిచిపోయాడు
రమేష్ ఇంట్లో మెతుకైనా వందలేదు ఎవరితోనో
బదులు తీసుకొని టౌన్ కెళ్ళాడు బంద్
బ్రహ్మాండంగా వుంది ఏదే పనయ్యింది ఏదో ఓ
ప్రైవేటు డాక్టరు దగ్గర కాళ్ళా వేళ్ళా బతిమాలి
ఎలాగో మందులు తెచ్చాడు
తండ్రికి కాస్త నయ మనిపించింది మళ్ళి గంజి
నీళ్ళు ఇంట్లో అందరూ తాగుతున్నారు చుట్టు
ప్రక్కల బదుల్లిక్కువయ్యాయి అందుకే ఎవరినీ
అడగలేక ఇలా బతుకుతున్నారు
తర్వాత కొన్నాళ్ళకే
రైల్వే చార్జీలు పెంచుతున్నట్లు కేంద్ర మంత్రి
ప్రకటించారు
అందుకు ఒకరోజు నిరసన దినంగా పాటించాలని
సంఘ నాయకుడు పిలుపు నిచ్చాడు
మళ్ళి ఫలితం లేనందును సమ్మె చేశారు
మళ్ళి ఒక పెట్రోలు గూడు రైలును పట్టాలు
తప్పించారు మళ్ళి ఏంతో పెట్రోలు, నవ్వు,
పెట్రోలు ధర పెంపు నిరసన, సమ్మె ఇలా ఇలా
సాగిపోతోంది
పాపమింకా ఆకలి తరలేదు